

- c) w pkt 42, stwierdzając, że zaskarżona w pierwszej instancji decyzja nie dotyczy Royal Scandinavian Casino Århus I/S indywidualnie pomimo tego, iż należy ona do ograniczonego kręgu kasyn stacjonarnych;
  - d) w pkt 52, stwierdzając, że wniesiona przez Royal Scandinavian Casino Århus I/S skarga nie spełnia wymogów dopuszczalności, które zostały określone w ostatniej części zdania art. 263 akapit czwarty TFUE;
  - e) w pkt 53, stwierdzając, że skargę tę należy odrzucić ze względu na brak czynnej legitymacji procesowej po stronie Royal Scandinavian Casino Århus I/S.
3. Wnosząca odwołanie twierdzi, że zaskarżona w pierwszej instancji decyzja dotyczy prowadzonego przez nią kasyna indywidualnie ze względu na to, iż:
- wniosła ona do Komisji skargę w przedmiocie środka pomocowego polegającego na znacznie niższym opodatkowaniu kasyn internetowych, uczestniczyła czynnie zarówno w postępowaniu wstępnym, jak i w formalnym postępowaniu wyjaśniającym, a prowadzone przez nią kasyno poniosło znaczące konsekwencje wprowadzenia tego środka pomocowego;
  - prowadzone przez nią przedsiębiorstwo należy do ograniczonej liczbowo grupy kasyn stacjonarnych, na które wywarł wpływ środek pomocowy i które, zarówno pod względem prawnym, jak i faktycznym, odróżniają się od innych prowadzących działalność w Danii przedsiębiorców;
  - wydana decyzja, w której Komisja zatwierdziła duński system pomocy w formie obniżonych podatków od gier hazardowych oferowanych przez kasyna internetowe, nie stanowi aktu regulacyjnego wymagającego przyjęcia środków wykonawczych – przynajmniej w odniesieniu do niej.

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 26 września 2014 r. w sprawie T-631/13 Raffinerie Heide GmbH/Komisja, wniesione w dniu 9 grudnia 2014 r. przez Raffinerie Heide GmbH

(Sprawa C-564/14 P)

(2015/C 034/19)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Raffinerie Heide GmbH (przedstawiciele: U. Karpenstein i C. Eckart, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o

- uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 26 września 2014 r.;
- stwierdzenia nieważności wydanej przez Komisję w dniu 5 września 2013 r. dotyczącej krajowych środków wykonawczych w odniesieniu do przejściowego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zgodnie z art. 11 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady, decyzji 2013/448/UE⁽²⁾ w zakresie, w jakim w art. 1 ust. 1 tej decyzji w związku z lit. A załącznika I do tego aktu odmówiono wpisania wnoszącej odwołanie do wykazu na podstawie art. 11 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE oraz przyznania odpowiadających im wstępnych rocznych ilości uprawnień do emisji przyznanym bezpłatnie względem instalacji wnoszącej odwołanie oznaczonych identyfikatorem DE000000000000010.
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. W ramach pierwszego zarzutu odwołania wnosząca odwołanie zarzuca naruszenie jej praw procesowych. W szczególności podnosi ona, że Sąd w żaden sposób nie ustosunkował się do jej zasadniczego – przyznanego na rozprawie przed Sądem – zarzutu, zgodnie z którym Komisja nie zbadała indywidualnie zakomunikowanych jej przez Niemcy szczególnie ciężkich przypadków.
2. W drodze zarzutu drugiego wnosząca odwołanie zarzuca, że Sąd niesłusznie wyszedł z założenia, że wspólnotowy handel emisjami od początku wyklucza uwzględnienie ciężkich przypadków. Tym samym zaskarżony wyrok narusza art. 11 ust. 3 i art. 10 bis dyrektywy 2003/87/WE jak również decyzję Komisji 2011/278.
3. W ramach zarzutu trzeciego wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd pominął obowiązek Komisji do dokonania wykładni zgodnej z prawami podstawowymi i tym samym dopuścił się naruszenia art. 51 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „Kartą”).
4. W drodze zarzutu czwartego zarzuca się naruszenie prawa procesowego w formie zafałszowania dowodu, ponieważ Sąd włączył do swoich rozważań przedstawione przez wnoszącą odwołanie dowody istnienia ciężkiego przypadku.
5. Wreszcie, wyrok Sądu stanowi naruszenie praw podstawowych zakotwiczonych w art. 16, 17 w związku z art. 52 ust. 1 Karty. Niesłusznie kwalifikuje on decyzję Komisji jako zgodną z prawem i mającą charakter proporcjonalny.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 240, s. 27).

⁽²⁾ Decyzja Komisji z dnia 5 września 2013 r. dotycząca krajowych środków wykonawczych w odniesieniu do przejściowego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zgodnie z art. 11 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 240, s. 27).

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 10 października 2014 r. w sprawie T-479/13 Marchiani/Parlament, wniesione w dniu 9 grudnia 2014 r. przez Jean'a-Charlesa Marchianiego

(Sprawa C-566/14 P)

(2015/C 034/20)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Jean-Charles Marchiani (przedstawiciel: adwokat C.-S. Marchiani)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski

Żądania wnoszącego odwołanie

— Uchylenie wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 10 października 2014 r. w sprawie T-479/13 Jean-Charles Marchiani/Parlament Europejski.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania skarżący podnosi pięć zarzutów:

Po pierwsze, w ocenie skarżącego Sąd naruszył prawo, odmawiając zastosowania w jego przypadku przepisów wykonawczych do Statutu posła do Parlamentu Europejskiego. Decyzja z dnia 4 lipca 2013 r. została bowiem wydana z naruszeniem przepisów proceduralnych, jako że była sprzeczna z decyzjami Prezydium Parlamentu Europejskiego z dnia 19 maja i 9 lipca 2008 r. w sprawie przepisów wykonawczych do Statutu posła do Parlamentu Europejskiego. Decyzja ta została również wydana z naruszeniem zasady kontrydiktoryjności oraz zasady poszanowania prawa do obrony.